

ចកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ “**ជីវិតបរិសុទ្ធ**” - សៀវភៅសំរាប់ហ្វឹកហ្វឺននៃព័ន្ធកិច្ចព្រមព្រៀងនៃជីវិត សហការជាមួយ ស្ថាប័នហ្វឹកហ្វឺនជាតិ (Nations Training Institute) ព័ត៌មាននេះអាចរកឃើញ នៅទំព័រទី ៣៤ ដល់ ទំព័រទី ៣៧ (ទំព័រទាំងនេះសំរាប់តែ សៀវភៅភាសាខ្មែរប៉ុណ្ណោះ) (**ព្រះពុទ្ធនិទ្ធាយត្តិព្រះយេស៊ូ**) ។

សាសនាព្រះពុទ្ធ : ពុទ្ធសាសនិកជឿថា មនុស្សត្រូវធ្វើបុណ្យដើម្បីអោយមានជីវិតល្អ ទៅថ្ងៃខាងមុខ ពួកគេដឹងថា មនុស្សមានបាប ដូច្នេះមនុស្សម្នាក់ៗព្យាយាមធ្វើបុណ្យ ដើម្បីបិទបាំងអំពើបាបរបស់ខ្លួន ។ ប៉ុន្តែ ពួកគេដឹងថាអំពើបាបរបស់ពួកគេធំណាស់ ។ នេះពិបាកខ្លាំងណាស់សំរាប់អ្នកក្រពិព្រោះពួកគេដឹងថា ការធ្វើ បុណ្យត្រូវការលុយ ។ របៀបតែមួយគត់ដើម្បីទទួលបានលុយ គឺធ្វើជាមនុស្សដែលមានអំណាច ប៉ុន្តែមនុស្ស មានអំណាចជាច្រើនល្ងឺតល្ងាយគេ និងមិនមែនជាមនុស្សដែលសុចរិតទេ ។ ពួកគេពុករលួយ ហើយរំលោភបំពាន លើអំណាចរបស់ពួកគេ ។ លុយដែលបានទទួលមកតាមរយៈការធ្វើអំពើបាបចំពោះមនុស្សដទៃទៀតមិនមែន ជាលុយសមយកកមធ្វើបុណ្យទេ ។ ដូច្នេះអំពើបាបបន្តតទៅទៀត ហើយគ្មាននរណាម្នាក់អាចមានបុណ្យ គ្រប់ គ្រាន់ល្អមនឹងដកយកអំពើបាបចេញទេ...លុះត្រាណាតែមានមនុស្ស ដែលគ្រប់លក្ខណ៍ដែលព្រះអង្គអាចមាន បុណ្យល្អមតំរូវខ្លួនឯង និងមនុស្សដទៃទៀត ។ វាក៏អោយចាប់អារម្មណ៍ណាស់ដែលនៅក្នុងគម្ពីរសាសនា ព្រះពុទ្ធមានពាក្យទំនាយមួយពាក់ព័ន្ធនឹង “ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ” ដែលនឹងយាងមកជាព្រះអង្គ ដែលនឹងដឹកនាំ មនុស្សចេញពីផ្លូវចាស់ ហើយរស់នៅតាមផ្លូវថ្មី ។

នៅពេលដែលព្រះពុទ្ធកំពុងតែយាង និងមានព្រះជន្មរស់នៅលើពិភពផែនដីនេះ មានបុព្វជិតព្រាហ្មណ៍ ម្នាក់ដែលស្លៀកពាក់សំពត់សបានសួរព្រះអង្គថា “តើមនុស្ស និងពួកព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់នឹងបន្តធ្វើបុណ្យ តទៅទៀតដើម្បីអោយរួចពីលទ្ធផលនៃអំពើបាបដោយរបៀបណា? ព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលឆ្លើយតបថា : ទោះបីអ្នកទាំងអស់គ្នាខំធ្វើបុណ្យដាក់ទាន ដោយប្រព្រឹត្តទៅតាមសិក្ខាបទ ទី៥ ទី៨ ទី១០ ឬក៏ទាំង ២២៧ សិក្ខាបទ រយៈពេល ៩ម៉ឺនកោដរា (៩,០០០,០០០,០០០,០០០ឆ្នាំ) ឬក៏លើកដៃឡើងប្រណម ដើម្បីនឹងថ្វាយខ្លួនជាយញ្ញបូជាដ៏ដោយ ឬក៏អ្នកបួងសួងដល់ទៅប្រាំដងក្នុងមួយថ្ងៃក៏ដោយ អ្នកទាំងអស់ គ្នានៅតែមិនអាចគេចផុតពីលទ្ធផលនៃអំពើបាបរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នាបានទេ ប្រសិនបើអ្នកធ្វើបែបនេះ រៀងរាល់ថ្ងៃនោះកុសលផលបុណ្យដែលពួកអ្នកបានទទួល គឺគ្រាន់តែស្មើទៅនឹងសក់មួយសសៃរបស់ ទារកដែលមិនទាន់កើតប៉ុណ្ណោះ គឺពិតជាតូចខ្លាំងណាស់ អ្នកទាំងអស់គ្នា មិនអាចចូលទៅច្រកទ្វារនៃ ស្ថានសួគ៌បានទេ ។

បុព្វជិតព្រាហ្មណ៍ចាស់នោះបានសួរទៀតថា : តើយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវធ្វើដូចម្តេចដើម្បីអោយបាន

សង្គ្រោះ? ព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលឆ្លើយប្រាប់ព្រាហ្មណ៍ចាស់នោះថា : លទ្ធផលនៃអំពើបាប និងកម្មរបស់អ្នកទាំងអស់គ្នា គឺធំធេងខ្លាំងណាស់ ពោលគឺធ្ងន់ជាងផ្ទៃមេឃក្រាស់ជាងផែនដី ហើយខ្ពស់ខ្លាំងណាស់ដែលរឿងនេះបីដូចជាទេវតាម្នាក់ ដែលបោសសំអាតធូលីសសរនៅតាមជ្រុងនៃបរិវេណប្រាសាទមួយជាមួយនឹងក្រណាត់ដែលមានកំពស់កន្លះម៉ែត្រ គឺបោសសំអាតធូលីសសរនោះតែមួយដងទេក្នុងមួយឆ្នាំ រហូតដល់សសរទាំងនេះវិលចុះមកដល់ដី ហើយនៅពេលដែលវារិចសឹកមកដល់ដីនោះហើយ គឺរយៈពេលដែលនឹងចំណាយដើម្បីបញ្ចប់អំពើបាបរបស់អ្នក ។

ព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលទៀតថា : ខ្ញុំបានលះបង់នូវឋានៈដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់របស់ខ្ញុំ ហើយបានចូលបួសព្រោះខ្ញុំគិតថា ថ្វីបើខ្ញុំជាមនុស្សល្អ ខ្ញុំគ្រាន់តែទទួលបានកុសល្យផលបុណ្យមួយចំនួនតូចប៉ុណ្ណោះ ប្រសិនបើខ្ញុំបានទទួលចំនួននៃកុសល្យផលបុណ្យដូចគ្នារយៈពេល ១០០,០០០ ជាតិក៏ដោយ ហើយរស់នៅមានរយៈពេលច្រើនជាងពេលមានជីវិត ១០ដងក៏ដោយ ខ្ញុំក៏នៅតែមិនអាចត្រូវបានសង្គ្រោះអោយរួចពីអំពើបាបបានដែរ ។

បុព្វជិតព្រាហ្មណ៍ចាស់នោះបានសួរទៀតថា : ដូច្នោះ តើយើងទាំងអស់គ្នាត្រូវធ្វើដូចម្តេច? ព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលឆ្លើយប្រាប់ថា : បន្តធ្វើបុណ្យអ្នកតទៅទៀតទៅ ហើយចូររកព្រះអង្គផ្សេងទៀតដែលនឹងជួយសង្គ្រោះពិភពលោក និងអ្នកទាំងអស់គ្នានៅពេលខាងមុខចុះ ។

ព្រាហ្មណ៍ចាស់នោះបានសួរថា : តើបុគ្គលិកលក្ខណៈរបស់ទ្រង់ដូចម្តេចទៅ? ព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលឆ្លើយប្រាប់គាត់ថា : ព្រះដែលនឹងជួយសង្គ្រោះពិភពលោកក្នុងពេលខាងមុខមាន បុគ្គលិកលក្ខណៈដូចនេះ គឺបាតដៃ និងបាតជើងទាំងពីររបស់ទ្រង់ មានសញ្ញាកងចក្រនៅចំហៀងខ្លួន មានរបូសដោយសារគេចាក់ហើយនៅលើថ្នាសរបស់ទ្រង់មានគំនូសជាច្រើនដូចសំឡាក ហើយព្រះមួយអង្គនោះនឹងក្លាយទៅជាទូកមាសដែលនឹងនាំអ្នកទាំងអស់គ្នាអោយរួចផុតពីវាលរដ្ឋសង្សារតាមមធ្យោបាយឆ្ពោះទៅកាន់ឋានសួគ៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតមិនចាំបាច់រកមើលការសង្គ្រោះក្នុងផ្លូវចាស់ឡើយ គ្មានការសង្គ្រោះនៅក្នុងផ្លូវចាស់អោយប្រាកដឡើយ បោះបង់វាចោលទៅ ហើយនឹងមានវិញ្ញាណថ្មីមួយដូចជាពន្លឺនៃសត្វអំពិលអំពែក ដែលនឹងចុះពីលើមេឃមកស្ថិតនៅក្នុងចិត្តអ្នកទាំងអស់គ្នា ហើយអ្នកទាំងអស់គ្នានឹងមានជ័យជំនះលើអស់ ពួកមារសត្រូវរបស់អ្នកគ្មាននរណាម្នាក់អាចនឹងបំផ្លាញអ្នកបានឡើយ តែប្រសិនបើអ្នកស្លាប់ អ្នកនឹងមិនត្រលប់មកកើតលើពិភពលោកនេះម្តងទៀតឡើយ អ្នកនឹងធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់សួគ៌ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតពីស្ថានបរមសុខ ។

អនុញ្ញាតិអោយថតចម្លងគម្ពីរពុទ្ធសាសនា ចេញពីវត្តប្រាសាទ ក្នុងខេត្តឈាងម៉ែ អ្នកដែលបានផ្តល់ការអនុញ្ញាតិ អោយគឺ លោកប្រាស្រ្តិសុតធីវង្ស នៅក្នុងទីក្រុងបាងកក ។ ការថតចម្លងនេះត្រូវបានធានាថា ត្រូវបានថត ចម្លងត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ដើមដកស្រង់ចេញពី សព្វវិចិត្រប្បាយសាសនា ខ្សែ២៣ សៀវភៅលេខ២៩ ការស៊ើប សួរនេះធ្វើឡើងនៅ ខែតុលា ទី ១៣ ឆ្នាំ ១៩៥៤ (ព.ស.២៤៩៧) ។

ព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលត្រឹមត្រូវហើយ អំពីភាពឥតប្រយោជន៍នៃការព្យាយាមសន្សំកុសល្យវាមិនអាចទៅ រួចទេ ។ ព្រះដ៏បរិសុទ្ធ ដែលព្រះពុទ្ធមានបន្ទូលថានឹងយាងមកនោះ បានយាងមកហើយ ។ ប្រហែលជាប្រាំរយ ឆ្នាំក្រោយពីព្រះពុទ្ធបានចាកចេញពីភពលោកនេះ ពាក្យទំនាយនោះបានសំរេច ។ នៅពេលដែលព្រះយេស៊ូ គ្រីស្ទបានសុគតនៅលើឈើឆ្កាងដើម្បីដកយកអំពើបាបរបស់មនុស្ស ព្រះហស្ត និងព្រះបាទាទាំងសងខាងរបស់ ព្រះអង្គត្រូវបានទំលុះដោយសារដែកគោលធំៗ ដោយបានទុកជារង្វង់មូល (យ៉ូហាន ២០ : ២០) ចំហៀងរបស់ ព្រះអង្គត្រូវបានចាក់ទំលុះដោយសារលំពែង (យ៉ូហាន ១៩ : ៣៤) ហើយថ្ងាសរបស់ព្រះអង្គមានស្នាមគំនូសជា ច្រើនដោយសារមកុដដែលធ្វើពីបន្លាដែលពួកទាហានរ៉ូមបានបំពាក់អោយព្រះអង្គ (យ៉ូហាន ៩: ២) ។ ព្រះ យេស៊ូគ្រីស្ទបានបើកផ្លូវថ្មី គឺជានិរន្តរ៍ដើម្បីមានទំនាក់ទំនងជាមួយនឹងព្រះជាម្ចាស់ដើម្បីអោយផ្លូវចាស់នៃកុសល ផលបុណ្យអាចត្រូវបានបោះបង់ចោល ។ តាមរយៈព្រះយេស៊ូតែមួយអង្គប៉ុណ្ណោះ គេអាចរកឃើញការរួចផុតពី ការធ្វើបុណ្យ ។ តាមរយៈព្រះយេស៊ូតែមួយប៉ុណ្ណោះ គេអាចរកឃើញការធានាអះអាង ដ៏គ្រប់លក្ខណ៍ថា ស្ថានសួគ៌ដ៏ខ្ពស់បំផុតត្រូវបានបើកចំហរ ដោយសារព្រះគុណរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ។